

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. De Mortis Naturâ, Conditionibus, Effectis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIORUM

PARS XVI.

De Morte.

EXERCITIUM I.

De Mortis Natura, Conditionibus, Effectis.

1. **C**onstitue te in statu moribundi, ac in vicino, seu proximo morituri: executurique jam in seipso, decretum mortis: de quo Paulus disertè pronuntiat; *Statutum est omnibus hominibus semel mori: post hoc autem Judicium.* *Hebr. 9.27.*

2. Considera: naturam mortis, seu mortem, esse privationem Vitæ, excessum Animæ de corpore, sive, desinere animam informare, ac vivificare corpus. Item, dissolutionem ejus Compositi, ac Personæ, quæ est, homo, ex animâ & corpore compositus: qui enim mortuus est, jam non est amplius Homo, nec persona ejus: esto Anima & Corpus supersint, at sejuncta. Atque ex hoc capite, mors naturaliter timetur: quia morienti Esse suum aufert: quod ab omnibus, præ omnibus diligitur.

3. Considera conditiones mortis: harum; Prima est certitudo, & infallibilitas, seu inevitabilis necessitas: quàm enim quis nostrum Homo est, tam mortalis est, & mortis necessitati subja-

cet: eò quod ex contrariis, inter se pugnantibus, ac mutuo sese corrumpentibus, consequenter compositum de se destruentibus, compositi & compacti sumus. Huc accedit pœna mortis cuiusque nostrum propter peccatum debita, & decretata: *Morte morieris.*

1. Reg. 14. 44.

Matt. 24. 42.

Luc. 16. 2.

Secunda incertitudo & fallibilitas mortis de quâ Dominus crebrò admonet: *Vigilate quia nescite diem, neque horam: quia nescitis quâ hora Dominus vester venturus sit, ad auferendam te Animam tuam, & villicationem tuam, & reposcendam abs te rationem tuam.* Accedit ad hæc quia nec tempus, nec locus, neque genus mortis cuiquam certum est: omni enim tempore mori possumus, omni etiam loco, & genere mortis omni: quæ omnia experimento innumero comprobata sunt.

Eccl. 14. 12.

Tertia conditio: quia velocissimè advenit, quàm citò effugit tempus, & cum tempore evolat vita nostra nobis, tam citò advolat mors nobis: Nihil enim est aliud nostrum vivere quàm continuè emori: sicut nihil est aliud Lucernæ ardere ac lucere, quam continuè absumi, & despicere. Inde monitum nobis datur; *Mors non tardat.* Potest sisti motus cælorum, & cursus temporis, at vitæ nostræ excursus; & mortis accursus sisti non potest.

Quarta conditio mortis est: Incertitudo mortis, & sortis ejus: quis enim sibi potest polliceri moriturum morte v. g. Justorum: Morte sanctorum Dei, pretiosâ coram Deo! & non morte impiorum pessimâ? quis non salvasset Judam, Apollonem stolum videns: quis non perdidisset Latronem, vel i-

latrocinantem cernens? Cadunt columnæ Cæli,
& confringuntur: contra, quidam ex inferno in-
feriori eruuntur.

Quinta conditio mortis est: quia in hac solâ
vitâ negotium mortis percurari, & transigi potest:
ubi ad mortem venit, janua clauditur: & dies
mercatus elabatur: nec licet emere quæ salutis æ-
ternæ serviant. Unde nobis dicitur: *Ergo dum Galat. 6. 10.*
tempus habemus operemur bonum. Et iterum:
Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. 2. Cor. 6. 2.

Sexta & ultima mortis conditio est incorri-
gibilitas: in morte certè bis non datur errare: se-
mel tantùm moriendum, semel experiendum,
semel tractandum, & ultimò negotium mortis
est: ideo ante mortem benè & seriò, & tempe-
stivè præcogitandum, prævidendum, præexpe-
riendum est, quomodo velim, quomodo debeam
mori? In horâ mortis, mori discere, & non errare
optare, ac sperare; grandis infamia, periculosus
valde saltus est.

4. Considera effectus mortis.

Primus est ablatio & ereptio omnium rerum
quascunque habuit, amavitque homo. Probat id
experientia omnium hæcenus mortuorum:
affirmat & scriptura dicens; *Homo cum interierit Ps. 48. 18.*
non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria
ejus. Neque id mirum: imò impossibile aliter
fieri: propterea, quia; Secundus effectus mor-
tis est, Hominem homini, id est, sibi ipsi eri-
pere: quid non eripiat ex rebus ejus mors homi-
ni, cum ipsum hominem eripiat homini?

Tertius effectus mortis: reseratio, seu in-
choatio Æternitatis, & quidem vel felicitis ac bea-
tæ, vel infelicitis ac miseræ. Sicuti enim cursus

vita nostræ præsentis, ratioque vivendi in præ-
senti, à nobis ducta, est quædam vel textura, vel
ædificatio æternitatis, beatæ quidem Vitæ bonæ
Misera autem vitâ malâ: sic finis hujus Vitæ
clavis est Æternitatis, & reseratio vel hujus, vel
illius. Vita benè usque ad finem ducta, seran-
& ostium Æternitatis infelicis non reserat: fel-
neque Vita mala, malè conclusa, januam æter-
nitatis beatæ apta est, aut potest aperire.

Gal. 6. 10.

5. Ergo dum tempus habemus operemur bonum
Præmittamus vitam bonam, bonæ morti, beatæ
æternitatis portam nobis aperturæ: error in
morte, errorum error est: irremediabilis, incor-
rigibilis, indeflebilis error: abyssus errorum
omnium miserabilium, sed maximè ex eo, quod
æternorum. Omnes alii hujus vitæ errores, in
hâc vitâ utcunque corrigi possunt: at error in
morte error æternus est: ac ideo neque in hoc
neque in futuro seculo, corrigi potest. Hæc
igitur cardinalis prudentia est; Per bonam,
sanctam vitam præsentem, venienti morti erro-
rum omnium obserare januam.

P R A X I S.

Sive Oratio pro Vitâ bonâ,
sanctâ Morte.

DEUS, sub cujus nutibus vitæ nostræ præsentis
menta decurrunt: suscipe preces humiliter
clamantium: ut hanc quidem mortalem vitam
omnem, juxta sanctissimam Voluntatem tuam, in
bundantia bonorum operum, auxiliante gratia
semper decurramus: ejus verò decursum, sancto
pleno, & tibi placito fine, per Filii tui, & M

Exerc. II. De vario, & de optimo genere Sc. 519
ejus, *Electorumque tuorum merita, & per misericordiam tuam concludamus.*

EXERCITIUM II.

De vario, & de optimo genere Mortis.

I. **C**onstitue te in statu moribundi, morientisque, saltem in proximo, & certo: tanquam ejus, qui responsum mortis acceperis tam à Deo, quàm à Medico, quàm ab Amico: quàm à te ipso, jam in naturæ viribus deficiente, morboque urgente.

2. Adverte, varia esse mortis genera. Est enim mors naturalis, seu corporis: cum vitâ, seu Animâ privatur: & huic; tum ex naturâ nostrâ corruptibili, tum ex pænâ peccato inflictâ subjacemus. Et hæc mors, neque mala, neque bona est moraliter: naturæ tamen malum est: hæc enim appetit conservari in Esse, ista autem tollit esse.

3. Est mors Animæ, quæ & spiritualis vocatur: & hæc sempertantum moralis. Nam Anima cum sit purus Spiritus, immortalis est Physicè, & incorruptibilis naturâ suâ. At Morali morte Anima varie moritur. I. Est enim Animæ nostræ Mors quædam optanda, & curanda: atque augenda, & defendenda in nobis à nobis: de cujusmodi morte Paulus intelligendus est; cum ait; *Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Hac morte morimur in Baptismo: ubi in Christo morimur, imò & sepelimur, mundanis, & carnalibus desideriis, atque concupiscentiis: dæmonis quoque servituti & peccatorum tyrannidi. Hanc mortem Domi-

Coloss. 2. 3.